

налъ да му я даде. Но дяволътъ се изправилъ отпреде му, хваналъ го за ржката и рекълъ:

— Ей, човѣче, какво правишъ? Моитѣ хора такива работи не вършатъ. Иди въ кръчмата! Тамъ сж всичкитѣ ми побратими.

Богаташътъ влѣзълъ въ кръчмата. Събралъ на една маса пияниците и захванали да пиятъ. Напили се, скарали се и почнали да се биятъ.

Дяволътъ надникналъ презъ прозореца на кръчмата. Той видѣлъ, че неговиятъ човѣкъ се бие съ пияниците, и си рекълъ:

— Тѣй те искамъ, приятелю! Тръгна вече по моя пжтъ!

Когато се биели, човѣкътъ не усѣтилъ, какъ мушналъ съ ножа си единъ отъ пияниците въ ржката.

Осждали човѣка да лежи въ затворъ.

Единъ день дяволътъ го намѣрилъ въ затвора и му извикалъ засмѣно:

— О-о, побратиме, тука ли си?

— Тукъ съмъ, тукъ, побратиме, но никакъ не съмъ добре. Ако можешъ, направи нѣщо, та да ме пуснатъ.

— Лесна работа, — отговорилъ дяволътъ. — Само не забравяй, че си мой човѣкъ!

Дяволътъ струвалъ, правилъ — пуснали човѣка.

Но като излѣзълъ отъ затвора, той направилъ триста лошотии. Отново го затворили. Осждали го да го обесятъ.

Когато му окачили вжжето, човѣкътъ погледналъ и видѣлъ отпреде си дявола.

— Ахъ, побратиме, навреме си дошълъ! — извикалъ човѣкътъ. — Ти всичко можешъ. Помогни ми. Избави ме отъ бесилката!

— Добре, добре, човѣче, — рекълъ дяволътъ. — Стъпи на плещитѣ ми. Ще те подпирамъ отдолу. Така не могатъ те обеси.

Човѣкътъ стѣпилъ и що да види — върху гърба на дявола имало цѣлъ кошъ скжсани царвули.

— Какви сж тия царвули, побратиме? — попиталъ той.

— Мои сж, човѣче, — отговорилъ дяволътъ. — Цѣлъ кошъ царвули скжсахъ, докато те докарамъ до бесилката.

Като рекълъ това, дяволътъ се измъкналъ изподъ краката на човѣка и той увисналъ на вжжето.